

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010067
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319010067.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a členov senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného J. T. a spol., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno f), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a obžalovaných P. P. a T. P. proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 20. marca 2019, č. k. 1T/9/2019-132, na verejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2020 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u všetkých troch obžalovaných.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

J. T., nar. XX. Y. XXXX v L., trvalé bydlisko U., V. XXXX/XX, prechodne P. XX, toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci,

P. P., nar. XX. Y. XXXX v R., trvalé bydlisko P. XX, toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci,

T. P., nar. X. H. XXXX vo P. R., trvalé bydlisko U., prechodne P. č. XXX,

o d s u d z u j ú

obžalovaný J. T.

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný P. P.

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný T. P.

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, za použitia § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta z 20. marca 2019, č. k. 1T/9/2019-132, boli obžalovaní J. T. a P. P. uznaní za vinných zo zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno f), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a obžalovaný T. P. bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, ktorý spáchali na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v nočných hodinách zo dňa 09. apríla 2018 na deň 10. apríla 2018 po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli v obci P. oproti rodinného domu s. č. XX k oplotenému pozemku s rozostavanou stavbou rodinného domu, v zadnej časti preliezli oplotenie a na unimobunke prinesenými kliešťami prestrihli a následne vyhlili mreže plastového okna, potom vypáčili plastové okno, pričom T. P. vliezol do vnútra unimobunky a odcudzil odtiaľ 30 ks medených zvodov dažďovej vody o priemere 100 mm a o dĺžke 200 cm, 26 ks medených zvodových objímok o priemere 100 mm, 39 ks medených kolien o priemere 100 mm k zvodom dažďovej vody, ktoré podával cez okno J. T. a P. P.. Potom všetky veci preniesli k zadnej časti pozemku, kde zanechali 12 ks medených kolienok a ostatné veci zobrali so sebou, čím svojím konaním spôsobili poškodenej Ing. Q. I., bytom P., P.J. L. XXX/XX škodu vo výške 1.503,75,- €,

pričom J. T. bol dňa 09.12.2017 postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste vo výške 30,- €, č. bloku 12150103 za priestupok proti majetku, a P. P. bol dňa 20.03.2018 postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste vo výške 30,- €, č. bloku 12150127 za priestupok proti majetku.

Okresný súd za to obžalovaného J. T. odsúdil podľa § 212 odsek 4, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 5, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 10 (desať) mesiacov, pričom ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného P. P. okresný súd za to odsúdil podľa § 212 odsek 4, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, pričom ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného T. P. okresný súd za to odsúdil podľa § 212 odsek 4, § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, pričom ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

súdu Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súčasne zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného Galanta zo dňa 04.07.2018, sp. zn. 9T/53/2018, právoplatného 01.09.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil všetkým trom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej Ing. Q. I. škodu vo výške 1.405,69 Eur a podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku so zvýškom jej nároku na náhradu škodu poškodenú odkázal na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že všetci traja obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení realizovali vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali k žalovanej trestnej činnosti nevykoná, ale vykoná len dokazovanie ohľadne výroku o treste a škode.

Okresný súd uviedol, že trestná sadzba trestu odňatia slobody pri právnej kvalifikácii podľa 212 odsek 4 Trestného zákona je stanovená v rozpätí 3 až 10 rokov. Pri úvahe o treste v prípade obžalovaného J. T. prihliadol na ustanovenie § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 5, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, pričom mu trest ukladal s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa opätovne dopustil zločinu (skoršie odsúdenie bolo rozsudkom

Okresného súdu Galanta z 24. februára 2009, sp. zn. 2T/10/2006, právoplatným 29. septembra 2011, podľa § 187 odsek 1 písmeno b), c), d), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb.). Po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, trestná sadzba činila 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Okresný súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody za použitia ust. § 38 odsek 5 Trestného zákona by vzhľadom na okolnosti a charakter trestnej činnosti obžalovaného bolo neprimerane prísne, preto použil inštitút mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, konkrétne ustanovenie § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 10 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okresný súd pritom prihliadol na učené vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie.

Okresný súd zdôraznil, že pri vyhlásení viny obžalovaným je možný zákonný postup pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ust. § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona.

V prípade obžalovaného P. P. okresný súd pri úvahe o treste prihliadol na ust. § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Aj v prípade tohto obžalovaného použil okresný súd pri ukladaní trestu inštitút mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, konkrétne ust. § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, keď prihliadol na učené vyhlásenie obžalovaného o vine. Nepodmienečný trest odňatia slobody mu uložil preto, lebo aktuálnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia.

Nakoniec pri úvahe o treste u obžalovaného T. P. okresný súd prihliadol na ust. § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4, § 42 odsek 1 Trestného zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže ukladal súhrnný trest, zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo 4. júla 2018, sp. zn. 9T/53/2018, právoplatný 1. septembra 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Aj v prípade tohto obžalovaného dospel okresný súd k záveru, že uloženie trestu v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bolo neprimerane prísne, preto mu trest odňatia slobody znížil pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pri použití ust. § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona. Pri úvahe o treste prihliadol na učené vyhlásenie obžalovaného o vine, na okolnosti a charakter trestnej činnosti obžalovaného, ako aj na jeho osobu.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní prokurátor zahlásil odvolanie čo do výroku o treste v neprospech všetkých obžalovaných, pretože okresný súd im uložil miernejšie tresty ako on navrhoval. Pokiaľ ide o obžalovaných, tak J. T. a P. P. sa k možnosti podania opravného prostriedku nevyjadrili, no T. P. zahlásil odvolanie čo do výroku o treste, konkrétne čo do uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Prokurátor odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 3. júla 2019. V odvolaní namietal, že pokiaľ ide o výrok o treste J. T., nestotožňuje sa s ním. Rešpektuje právny názor trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 (R5/2017), avšak konajúci súd mal pri ukladaní trestu potom, čo tento obžalovaný urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b), c) Trestného poriadku, ktoré okresný súd prijal, možnosť s poukazom na § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona uložiť trest mimoriadne znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Zdôraznil, že ide o zákonnú možnosť (nie povinnosť) postupovať uvedeným spôsobom. K takémuto mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby by nemalo dochádzať automaticky len s poukazom na vykonané vyhlásenie o vine. Konajúci súd svoj postup spočívajúci v mimoriadnom znížení trestu odôvodnil len tou skutočnosťou, že J. T. urobil vyhlásenie o vine a tým odpadla potreba vykonania kontradiktórneho hlavného pojednávania. Súd bol ale povinný s poukazom na § 38 odsek 4 Trestného zákona pri ukladaní trestu zohľadniť osobu páchatel'a a jeho trestnú minulosť, pričom J. T. bol doposiaľ 15 x súdne trestaný, vo väčšine prípadov pre majetkovú trestnú činnosť (trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona), pričom k páchaníu krádeží z jeho strany nedochádzalo prakticky len počas toho obdobia, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Nejedná sa o prvopáchatel'a, u ktorého by bolo možné hovoriť o akomsi excese z vedenia inak riadneho života, pri ktorom by bolo na mieste zvažovať mimoriadne zníženie trestu, ale práve naopak, jedná sa o špeciálneho recidivistu majetkovej trestnej činnosti. Okresný súd mal podľa prokurátora dostatočne individualizovať trest predovšetkým s ohľadom na osobu obžalovaného, a to v rámci upravenej zákonnej

trestnej sadzby v rozmedzí 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov, pričom za spravodlivý a dostatočný považoval prokurátor trest odňatia slobody na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby.

V odvolaní prokurátor ďalej uviedol, že aj v prípade P. P. považoval postup okresného súdu pri ukladaní trestu za nezákonný, v podstate z totožných dôvodov ako u J. T.. Osobu P. P., aj napriek nižšiemu počtu právoplatných odsúdení ako v prípade J. T., označil za špeciálneho recidivistu majetkovej trestnej činnosti, keďže tento bol doposiaľ 5 krát právoplatne odsúdený, z toho 4 krát pre trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona (v niektorých prípadoch v súbehu s inými trestnými činmi) a raz pre trestný čin podľa § 219 Trestného zákona, ktorý rovnako predstavuje trestný čin proti majetku. Zdôraznil, že P. P. sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom prokurátor poukázal aj na výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, podľa ktorého sa dopustil 24 priestupkov. Za zákonný a spravodlivý trest, ktorý dostatočne zaručí naplnenie účelu trestu, považoval prokurátor v jeho prípade nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky.

Pokiaľ ide o výrok o treste u T. P., prokurátor namietal, že okresný súd v odôvodnení rozsudku nešpecifikoval spôsob, akým u neho došlo k úprave (základnej) trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení Trestného zákona, resp. z akej upravenej trestnej sadzby pri ukladaní trestu vychádzal. Pri identifikácii vyrovnaného pomeru prirážajúcich a poľahčujúcich okolností sa trestná sadzba nemení. Pri aplikovaní ust. § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona mu okresný súd uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby zníženú o jednu tretinu. Aj pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu podľa citovaného ustanovenia mu mohol okresný súd uložiť trest odňatia slobody najmenej vo výmere 2 roky, preto trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov je nezákonný - uložený mimo zákonnej trestnej sadzby aj po jej úprave podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona. Taktiež prokurátor namietal, že v prípade tohto obžalovaného súdu neaplikoval tzv. asperačnú zásadu v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona, hoci na to boli pri ukladaní súhrnného trestu splnené zákonné podmienky.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor v konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Galante zo dňa 20. marca 2019, sp. zn. 1T/9/2019 - 132 v napadnutej časti a

- obžalovanému J. T. podľa § 212 odsek 4, § 36 písmeno 1), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona,

- obžalovanému P. P. podľa § 212 odsek 4, § 36 písmeno 1), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona,

- obžalovanému T. P. podľa § 212 odsek 4, § 36 písmeno 1), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 42 odsek 1 s poukazom na § 41 odsek 2 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pri súčasnom zrušení výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo 4. júla 2018, sp. zn. 9T/53/2018, právoplatného 1. septembra 2018, ako aj súvisiacich rozhodnutí.

Obžalovaný P. P. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vladimíra Haládika (doručené okresnému súdu 4. apríla 2019). V odvolaní uviedol, že napáda výrok o treste, ktorý považuje za neprimerane prísny v situácii, kedy sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho, ale aj s poukazom na výšku spôsobenej škody. Poukázal na svoje aktuálne pomery, že je otcom 6-ročnej dcéry, ktorá v septembri 2019 nastúpila do 1. ročníka základnej školy, ktorú vychováva v spoločnej domácnosti s družkou, jej matkou. Riadne pracuje, má pravidelný príjem a vedie usporiadaný život. Uvedené skutočnosti žiadal zohľadniť. V konečnom návrhu sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku tak, že mu bude uložený miernejší trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, alternatívne peňažný trest.

Obžalovaný T. P. svoje odvolanie ku dňu konanie verejného zasadnutia bližšie neodôvodnil.

K odvolacím dôvodom prokurátora sa žiaden z obžalovaných nevyjadril. Rovnako tak sa prokurátor nevyjadril k odvolaniam obžalovaných.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 29. októbra 2019.

Za účelom prejednávania podaných odvolaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 24. septembra 2020, ktorý termín bol zrušený z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti obhajcu JUDr. Imricha Hrebíčka, ktorého účasť na verejnom zasadnutí bola nevyhnutná.

Ďalší termín verejného zasadnutia nariadil krajský súd na 22. októbra 2020, ktorého sa zúčastnili obžalovaný J. T. spolu s obhajcom JUDr. Imrichom Hrebíčekom, obžalovaný P. P. s jeho obhajcom JUDr. Vladimírom Haládkom a obžalovaný T. P.. Splnomocnený zástupca Ing. L. O. poškodenej Ing. Q. I. sa napriek vykázanému doručeniu nedostavil, preto krajský súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli.

V rámci konečných návrhov sa prokurátor pridržiaval konečného návrhu sformulovaného v písomnom odôvodnení odvolania. Odvolania obžalovaných P. P. a T. P. navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný J. T. spolu s jeho obhajcom JUDr. Imrichom Hrebíčekom navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné. Zároveň navrhli krajskému súdu zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na okresný súd z dôvodu zmeny Trestného zákona vo vzťahu k spáchaniu trestného činu krádeže vlámaním, keďže ust. Trestného zákona, podľa ktorého boli obžalovaní uznaní za vinných a odsúdení, v súčasnosti už neexistuje a súdená trestná činnosť by mala byť posúdená len podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona. Obžalovaný P. P. a rovnako tak jeho obhajca JUDr. Vladimír Haládko navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné a výrok o treste vo vzťahu k tomuto obžalovanému zrušiť a uložiť mu miernejší trest odňatia slobody s podmieneným odkladom alebo peňažný trest. Obžalovaný T. P. navrhol, aby bol jeho trest zrušený a žiadal, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnuté výroky rozsudku a zistil, že odvolanie podali oprávnené osoby (prokurátor a obžalovaní), v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že dôvodné sú obe odvolania obžalovaných a tiež odvolanie prokurátora, aj keď z iných ako ním prezentovaných dôvodov.

Dôvodnosť odvolaní je daná tým, že po vyhlásení napadnutého rozsudku došlo k zmene Trestného zákona v prospech obžalovaných v tých ustanoveniach, ktoré boli v posudzovanom prípade aplikované. Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Časová pôsobnosť Trestného zákona zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. Ustanovenie o časovej pôsobnosti súčasne však upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov (rozumejú sa ňou všetky zákony od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje) tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

V čase podania obžaloby bol skutok u obžalovaných J. T. a P. P. právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno f), odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona a u obžalovaného T. P. bol právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona. Trestný zákon účinný do 30. júla 2019 s ust. § 212 odsek 4 Trestného zákona spájal trestnú sadzbu trestu odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov.

Od 1. augusta 2019 došlo k novele Trestného zákona, ktorá pri trestnom čine krádeže zlúčila odseky 1 a 2 ust. § 212 Trestného zákona. V dôsledku predmetnej novely sa trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, právne kvalifikuje podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona (s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody až na 2 roky). Inak povedané, znak vlámania, ktorý stále podľa § 138 písmeno e) Trestného zákona predstavuje závažnejší spôsobom konania, nie je možné pri krádeži použiť ako znak kvalifikačný, ktorý by odôvodňoval použitie vyššej trestnej sadzby (aktuálne podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, pred novelou podľa § 212 odsek 4 písmeno b) Trestného zákona).

Z uvedeného vyplýva, že Trestný zákon účinný od 1. augusta 2019 je pre všetkých troch obžalovaných priaznivejší, nakoľko so znakom vlámania už nespája použitie trestnej sadzby trestu odňatia slobody 3 roky až 10 rokov (v minulosti išlo o zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona).

Vyššie spomínanú zmenu Trestného zákona síce nie je možné premietnuť do výroku o vine v časti právnej kvalifikácie skutku, nakoľko výrok o vine nebol napadnutý odvolaním, ale keďže výroky o trestoch všetkých troch obžalovaných majú svoju oporu práve vo výroku o vine, bolo potrebné ustáliť právnú kvalifikáciu skutku po účinnosti spomínanej novely Trestného zákona.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že konanie opísané v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku je potrebné od 1. augusta 2019 právne kvalifikovať u obžalovaných J. T. a P. P. ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno g) Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona a u obžalovaného T. P. ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona. Ust. § 212 odsek 1 Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019 ustanovuje za tento trestný čin trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na 2 (dva) roky.

V dôsledku novely Trestného zákona bolo potrebné zmeniť výroky o trestoch u obžalovaných P. P. a T. P., ktorú zmenu bez pochyb umožňovali odvolania podané v ich prospech. Pokiaľ ide o obžalovaného J. T., hoci on sám odvolanie nepodal a prokurátor podal odvolanie výlučne v jeho neprospech, bolo potrebné aj v jeho prípade na zmenu Trestného zákona prihliadnuť, lebo Trestný poriadok zmenu v prospech obžalovaného nevyklučuje. Zakazuje len opačný prípad, t. j. zmenu rozhodnutia v neprospech obžalovaného na podklade odvolania podaného v jeho prospech (§ 322 odsek 3 Trestného poriadku - tzv. zásada zákazu zmeny k horšiemu).

Pokiaľ ide o tresty, krajský súd považuje za potrebné na tomto mieste pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

K výroku o treste u obžalovaného J. T.

Pokiaľ ide o obžalovaného J. T., krajský súd rovnako ako súd okresný u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona). V dôsledku vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:1) bolo možné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody až na 2 (dva) roky. V tomto rozpätí krajský súd obžalovanému J. T. vymeral nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, teda nad hornú polovicu trestnej sadzby, najmä s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý je skúsený recidivista majetkovej trestnej činnosti, ktorého od páchania trestnej činnosti neodradilo ani 15 (pätnásť) predchádzajúcich odsúdení. Uloženie takéhoto trestu si vyžaduje predovšetkým účinná ochrana spoločnosti, čím sa u neho akcentuje represívna funkcia trestu.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, krajský súd obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil rovnako ako okresný súd do ústavu so stredným stupňom stráženia postupom, keďže obžalovaný bol v posledných 10 (desiatich) rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K výroku o treste u obžalovaného P. P.

Pokiaľ ide o obžalovaného P. P., aj v jeho prípade krajský súd rovnako ako súd okresný vzhliadol iba jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Rovnako vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona). V dôsledku vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:1) bolo možné aj tomuto obžalovanému ukladať trest odňatia slobody až

na 2 (dva) roky. V tomto rozpätí krajský súd obžalovanému P. P. vymeral nepodmienečný trest odňatia slobody 1 (jeden) rok, teda v strede trestnej sadzby. Obžalovaný sa domáhal uloženia alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody. Uvedené ale v jeho prípade neprichádzalo do úvahy, lebo účinná ochrana spoločnosti si vyžadovala uloženie práve a len nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z odpisu registra trestov obžalovaného je totiž zrejmé, že predchádzajúce podmienené odsúdenia u neho nespĺnili svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie, keďže ho zjavne neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, krajský súd obžalovaného zaradil na rozdiel od súdu okresného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, keďže tento obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Na odsúdenie vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/180/2010 na nepodmienečný trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin nebolo možné prihliadať, nakoľko toto odsúdenie mal obžalovaný už v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku zahladené, resp. sa na neho hľadelo, akoby nebol odsúdený.

K výroku o treste u obžalovaného T. P.

U tohto obžalovaného krajský súd primárne skúmal, či je namieste ukladanie súhrnného trestu. Z obsahu pripojeného spisu Okresného Galanta sp. zn. 9T/53/2018 zistil, že odsúdenie trestným rozkazom zo 4. júla 2018, sp. zn. 9T/53/2018, právoplatným 1. septembra 2018, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok, má obžalovaný už zahladené. Skúšobná doba mu totiž začala plynúť 2. septembra 2018 a uplynula 2. septembra 2019, pričom okresný súd do roka od uplynutia skúšobnej doby, t. j. do 2. septembra 2020, neurobil rozhodnutie podľa § 50 odseku 4 Trestného zákona (o neosvedčení) bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu. Súčasne bolo zistené, že sa proti obžalovanému počas skúšobnej doby nevedlo trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné obžalovanému uložiť samostatný trest. Aj u tohto obžalovaného krajský súd skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom zistil len poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Priťažujúcu okolnosť nezistil žiadnu. Z tohto dôvodu bolo potrebné aplikovať ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona a znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. na 16 (šestnásť) mesiacov. V tomto rozpätí

krajský súd obžalovanému T. P. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, na ktorého sa hľadí ako na netrestaného, aj s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, je krajský súd toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienenčne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky, ktorú považoval za adekvátnu na to, aby obžalovaný preukázal svoje polepšenie.

Takto uložené tresty všetkým trom obžalovaným sú podľa názoru krajského súdu primerané a spravodlivé, zodpovedajú potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a budú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu tak, ako ho má na mysli Trestný zákon. Zároveň takéto tresty dostatočne vyjadrujú aj morálne odsúdenie obžalovaných a tiež zohľadňujú mieru, akou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Z prezentovaných dôvodov krajský súd odvolaniam vyhovel a postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu u všetkých troch obžalovaných a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku (enunciáte) tohto rozsudku, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred okresným a krajským súdom to umožňovali.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.